

CULTUURRAAD
VOOR DE
NEDERLANDSE CULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1976-1977

Nr. 3

**BULLETIN
VAN
VRAGEN EN ANTWOORDEN**

1 MAART 1977

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

**A. Vragen waarop werd geantwoord bi'nnen de reglementaire termijn
(R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)**

Minister van Landsverdediging	51
Minister van Buitenlandse Zaken en van Ontwikkelingssamenwerking	51
Minister van Tewerkstelling en Arbeid	52
Minister van Verkeerswezen	52
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	54
Minister van Nationale Opvoeding	57
Minister van Binnenlandse Zaken	57

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)

Minister van Landsverdediging	58
Minister van Verkeerswezen	58
Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden	59
Minister van Binnenlandse Zaken	63

Blz.

II. VRAAG WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN

Minister van Verkeerswezen 63

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 51, nr. 4)

Minister van Verkeerswezen 63

Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden 64

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nrs. 2 en 3)

MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING

Vraag nr. 2
van 18 januari 1977
van de heer W. KUIJPERS

Tweetalige dienstregeling voor de militaire verlofgangerstrein en „ontdubbeling” in het station Mechelen

In het spoorwegstation van Mechelen, in de gang die toegang geeft tot de perrons, nabij de sporen 3 en 4, werd de dienstregeling voor de DVT en de „ontdubbelingstreinen”, geldig van 5 juni 1976 tot 3 juni 1977, opgehangen.

Deze dienstregeling die tweetalig is opgesteld met voorrang voor het Frans, wordt door het Ministerie van Landsverdediging naar de betrokken diensten gestuurd.

Welnu, op 11 mei 1976 bracht de Nederlandstalige afdeling van de V.C.T. haar advies nr. 4130/II/N uit waarbij gezegd wordt dat de berichten en de mededelingen die de centrale diensten van de NMBS door bemiddeling van een plaatselijk station uit het Nederlandse taalgebied tot het publiek richten, uitsluitend in het Nederlands dienen te worden gesteld.

Ik meen dus dat het Ministerie van Landsverdediging in geen geval rechtstreeks tweetalige dienstregelingen mag zenden aan stations die in het Nederlandse taalgebied zijn gevestigd.

Ik wens ook uw aandacht te vestigen op het feit dat een „ontdubbelingstrein” in het Nederlands voortrein, volgrein of extratrein wordt genoemd.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welk gevolg hij zal geven aan het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht voor wat de voornoemde dienstregeling betreft ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Verkeerswezen.

Antwoord :

De tweetalige dienstregeling van de dagelijkse verlofgangerstrein (DVT), waarover het achtbaar lid handelt in zijn vraag is feitelijk een bijlage bij een jaarlijks aan de eenheden van de Krijgsmacht te verdelen algemeen order betreffende het gebruik van de DVT.

Dit algemeen order en zijn bijlage „Douaneonderzoek” is steeds ééntalig en wordt aan alle eenheden verdeeld rekening houdend met hun taalstelsel.

De dienstregeling van de DVT, daarentegen, wordt om technische en economische redenen opgesteld in de vorm van een enkele tweetalige tabel.

Nochtans zal deze dienstregeling voortaan, en dit vanaf einde mei 1977, ook ééntalig gedrukt en verspreid worden.

Het foutieve woord „ontdubbelingstrein” zal in de toekomst door de meer correcte term, die met de gebruikelijke termen van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen overeenkomt, worden vervangen.

MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN EN VAN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 2
van 18 januari 1977
van de heer A. DE BEUL

„Nouvelles culturelles de Belgique” — Ontbreken van informatie over de Cultuurraad

Enige tijd geleden heeft de heer Kempinaire bij schriftelijke vraag nr. 2 van ll. 12.1975 gevraagd hoe het kwam dat in het tijdschrift „Nouvelles culturelles de Belgique - Cultureel nieuws uit België”, uitgegeven door de bestuursdirectie Culturele Betrekkingen en Voorlichting van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, de openingstoespraak van de Voorzitter van de Cultuurraad niet werd gepubliceerd.

De Minister heeft hierop geantwoord dat deze tekst in een volgend nummer zou worden opgenomen (Bulletin van Vragen en Antwoorden, zitting 1975-1976, nr. 2, 20 januari 1976, blz. 18).

Graag vernam ik van de Minister in welk nummer voormelde tekst werd opgenomen en, zo dit niet het geval mocht geweest zijn, welke verklaring er daarvoor is.

Tevens zou ik mijn verbazing willen uitspreken over het feit dat in de jaargang 1976 de rubriek „Standpunten” van dit tijdschrift nog tweemaal verklaringen van de Voorzitter van de Conseil culturel de la Communauté culturelle française in de verf heeft gezet, terwijl Vlaamse standpunten er duidelijk minder aandacht krijgen.

Graag zou ik van de Minister vernemen welke maatregelen hij denkt te nemen om in deze publikatie het Vlaamse standpunt volwaardig tot zijn recht te laten komen.

Antwoord :

De openingstoespraak van de Voorzitter van de Nederlandse Cultuurraad is uiteindelijk niet meer opgenomen in „Cultureel Nieuws”, omdat bij de ontvangst van de tekst te veel tijd verlopen was. Op dat ogenblik is voorkeur gegeven aan de boodschap van de Voorzitter naar aanleiding van het verschijnen van „Cultureel Contact Vlaanderen-Nederland”.

Cultureel Nieuws publiceerde in 1976, benevens dit „standpunt” van de Voorzitter van de Nederlandse Cultuurraad, twee „standpunten” van de toenmalige voorzitter van de Conseil culturel de la Communauté française. Een „standpunt” pleitte voor de uitbouw van autonome buitenlandse culturele betrekkingen, een stelling die door een aanzienlijk aantal leden van de Cultuurraad wordt voorgestaan. Een ander „standpunt” beklemtoonde de cultus van eigen aard en stelde de Nederlandse inslag bij cultuuruitingen van Franstalige landgenoten in het licht. In „Cultureel Nieuws” wordt nauwgezet de hand gehouden

aan een brede opiniewaaier en aan degelijkheid binnen de perken van de toegemeten ruimte en van de technische mogelijkheden. De „standpunten” van de drie bevolkingsgroepen : Duitstaligen, Franstaligen, Nederlandstaligen komen, in functie van hun nieuwsaarde op langere termijn voor het buitenland, behoorlijk tot hun recht.

MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN ARBEID

Vraag nr. 1
van 24 januari 1977
van de heer R. VANDEZANDE

Taaldecreet van 19 juli 1973 — Toezicht op de uitvoering

In het dagblad „De Standaard” van september 1974 kon men lezen dat er op dat ogenblik 10 geregistreerde klachten bij de Arbeidsinspectie waren wegens het niet-toepassen van het Taaldecreet op de vernederlandsing van het bedrijfsleven.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoeveel klachten er op dit ogenblik, sinds het inwerking treden van het decreet, bij hem aanhangig zijn gemaakt en hoeveel van deze klachten gegrond werden bevonden, met mededeling van het gevolg dat eraan werd gegeven ?

Antwoord :

Ik heb de eer het geacht lid mede te delen dat sinds het van kracht worden van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, de Inspectie van de sociale wetten tot heden drieëndertig klachten heeft ontvangen.

Elf van deze klachten werden gegrond bevonden.

Hiervan gaven er vijf aanleiding tot het geven van een ernstige waarschuwing.

In vijf gevallen werd de toestand door toedoen van de Inspectie van de sociale wetten geregeld, terwijl voor één geval de inbreuk ter kennis van de bevoegde rechtsmacht werd gebracht.

Vraag nr. 2
van 11 februari 1977
van mevrouw N. MAES

Informatiebrochure van het Commissariaat-generaal voor de bevordering van de arbeid — Taal

Op 15 juli 1975 verscheen in het Belgische Staatsblad het koninklijk besluit van 20 juni 1975 betreffende het voorkomingsbeleid.

Naar aanleiding van dit koninklijk besluit heeft het Commissariaat-generaal voor de bevordering van de arbeid een informatiebrochure uitgegeven (Belliardstraat 53 - 1040 Brussel).

Men zou dit initiatief graag toejuichen. Als Vlamingen moeten wij echter eens te meer vaststellen dat de editie die blijkbaar voor het Nederlandse taalge-

bied is bestemd, opgesteld is in een vaak onbegrijpelijke en stuntelige taal.

Meent de Minister niet dat het in het belang van de Vlaamse arbeidende bevolking aangewezen zou zijn deze brochure in te trekken en de tekst ervan te laten herschrijven, eventueel na een advies van de Raad voor Taaladvies ?

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat de informatiebrochure beoogt, aan sommige werkgevers en aan de afgevaardigden van de werknemers, de nodige voorlichting te verstrekken voor de toepassing van het besluit betreffende het vooromingsbeleid.

De tekst van die brochure werd, voor de publikatie ervan, voorgelegd aan de vertegenwoordigers van de in de brochure vermelde organisaties en administraties.

Het is mogelijk dat die tekst voor verbetering vatbaar is. Ik kan echter niet ingaan op het voorstel van het geachte lid ertoe strekkend de brochure in te trekken, zulks in de eerste plaats om redenen van budgettaire aard.

Niettemin werden aan de bevoegde diensten van mijn departement de nodige instructies gegeven opdat voortaan een bijzondere aandacht zou worden besteed aan de vereisten inzake taalgebruik.

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 18
(zitting 19751976)
van 22 juni 1976
van de heer W. KUIJPERS

Uitbetaling van spoorwegpersoneel via financiële instellingen — Taalgebruik

De Nederlandstalige spoorwegmannen die via een financiële instelling (de ASLK b.v.) hun wedde of hun terugbetaling van geneeskundige zorgen ontvangen, stellen vast dat de maatschappij- en dienstenaanduiding, verricht door de mecanografische dienst, tweetalig zijn, soms met het Frans vooraan.

In de loop van de groeiende federalisering past dit niet meer.

Graag vernamen we dan ook welke maatregelen de Minister zal nemen om dit te veranderen.

Antwoord :

Voor de bedienden die hun bezoldiging via een financiële instelling ontvangen, is de mededeling in de taal van de bediende gesteld.

Voor de bedienden en gepensioneerden van beide taalstelsels die terugbetaling van geneeskundige zorgen bekomen via het bestuur der postchecks, worden tot nu toe, om technische redenen, tweetalige afkortingen SNCB - NMBS, CMR - CGC en dergelijke gebruikt.

Verwacht wordt, dat de kwestie in 1977 zal kunnen worden geregeld.

Vraag nr. 19
(zitting 1975-1976)
van 22 juni 1976
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalwetgeving

Wij stellen vast dat het vervolg nr. 7 dd. 1.12.1975 op het lotisseerboekje voor zendingen en postcolli (binnenverkeer) (uitgave april 1974) van de NMBS-colli, Directeur E., bureau 15-21 (Sector 62) ondertekend door de Eerste-Inspecteur Piroux en de omzendbrief nr. 784 van de directeur E. bureau 12-11 ondertekend door Eerste-Inspecteur Lefèbre, m.b.t. wijzigingen die vanaf 12.1 1976 aan de reizigers-treindienst worden gebracht, tweetalig zijn, de laatste zelfs met voorrang voor het Frans.

Dit alles lijkt ons strijdig met art. 39, § 2, van de taalwet.

Mogen wij de Minister verzoeken de NMBS opdracht te geven eentalig-Nederlandse formulieren op te stellen?

Antwoord :

Het lotisseerboekje voor ijlgoedzendingen en postcolli (binnenverkeer) wordt bij de volgende herdruk afzonderlijk in het Nederlands en in het Frans gesteld. Het spreekt vanzelf dat dan ook al de vervolgen en bijwerkingen in taalopzicht op dezelfde wijze zullen worden gepubliceerd.

Wat de tweetalige omzendbrief nr. 784 van 5.12.1975 betreft, kan ik het geacht lid melden, dat bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht een klacht i.v.m. dergelijke omzendingen betreffende de treindienst is ingediend en dat het raadzaam is het advies van die Commissie af te wachten alvorens een beslissing te nemen.

Vraag nr. 10
van 17 januari 1977
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Rangeergrenseinen

In de meeste stations bevindt zich op de grens die door de rangeerbewegingen niet mag overschreden worden, een rechthoekig paneel waarvan het voorvlak de aanwijzing „MR” in zware letters op witte achtergrond draagt.

Naar verluidt zou de lettercode „MR” de afkorting zijn van „manœuvre-rangering”.

Indien dit zo is, waarop wacht de NMBS dan om deze afkorting die nog een gevolg is van de vroegere taaltoestand in Vlaanderen, aan de algemeen aanvaarde beginselen van de officiële eentaligheid van beide taalgebieden die ten grondslag liggen aan de bestaande wettelijke regeling op taalgebied, aan te passen?

Antwoord :

Zoals in de parlementaire vraag is gesteld betreft het inderdaad lettercodes welke ingevoerd zijn ter vervanging van voluitgeschreven opschriften, en dit om strijdigheid met de taalwetgeving te vermijden.

Bij de keuze van de letter-, cijfer- en kleurencodes in de seininrichting wordt ervan uitgegaan een ondub-

belzinnige aanduiding te geven van de betekenis van de code. Memotechnisch kunnen zekere verbanden gelegd worden om het begrip gemakkelijk in geheugen te houden. In het aangehaald geval is de eerste letter afgeleid uit het Franse woord „manœuvre” en de tweede letter uit het Nederlandse woord „rangering”. In andere gevallen is de code op het seinbord afgeleid uit de rangschikking der woorden in de omgekeerde volgorde, zoals op het seinbord WA, betekenis „wissel-aiguillage”.

Het is in strijd met de veiligheid van het treinverkeer op onderscheiden delen van het net verschillende codes te gebruiken voor eenzelfde aanduiding, die door verkeerde interpretatie zou kunnen aanleiding geven tot ongevallen.

Vraag nr. 11
van 18 januari 1977
van de heer E. VANDERSMISSEN

NMBS — Taalwetgeving

Op mijn vraag nr. 6 van 22 oktober 1976 betreffende het omroepen van een onjuiste plaatsbenaming op de internationale trein Amsterdam-Brussel, antwoordde U dat onderrichtingen werden gegeven.

We moeten helaas vaststellen dat men steevast dezelfde aankondigingen blijft gebruiken. Sedert mijn vraag hoorden de treinreizigers niet éénmaal een correcte benaming voor de nationale luchthaven.

Graag verzoek ik U deze zaak te onderzoeken. Uiteraard heeft zij geen groot belang op zichzelf, doch zij dient beschouwd als een voorbeeld.

Antwoord :

In de officiële op band opgenomen teksten die in de TEE-treinen omgeroepen worden, komt de benaming Brussel Nationaal niet voor.

In de Beneluxtreinen worden de aankondigingen gedaan door het treinpersoneel. De teksten dezer aankondigingen werden vooraf opgesteld en hierin komt de term „Luchthaven van Brussel Nationaal” voor. De bestaande onderrichtingen worden aan het betrokken personeel herinnerd.

Vraag nr. 13
van 24 januari 1977
van de heer E. DE FACQ

Nederlands telefoonalfabet

In zijn radiatorbriek „Voor wie haar geen geweld aandoet” heeft Marc Galle enkele dagen geleden vermeld dat de Raad voor Taaladvies een „Nederlands telefoonalfabet” heeft samengesteld.

Graag zou ik van de Minister vernemen of dit „alfabet” zal worden gebruikt en verspreid door de diensten van de RTT..

Antwoord :

De Raad voor Taaladvies heeft zich inderdaad uitgesproken voor het propageren in Vlaanderen van een officieel spelalfabet.

Reeds vroeger had de Regie van T.T. op verzoek van deze Raad de kwestie grondig onderzocht. Zij was toen tot de conclusie gekomen dat voor haar

het bestaan van slechts één spellingstabel voor gans het land de aangewezen oplossing was.

Zij beschouwt een spelalfabet in de eerste plaats als een conventioneel hulpmiddel bestemd voor intern gebruik. Voor een goede dienstuitvoering is vereist dat hierbij zoveel mogelijk naar eenvormigheid wordt gestreefd. Zij dient zowel met de internationale telefoondienst als met het telefoonverkeer in binnenlandse dienst rekening te houden.

Omwille van het bestaan van 3 cultuurgemeenschappen meent de Regie van T.T., wat laatstgenoemd verkeer betreft, zelf geen spelalfabet in extenso te moeten publiceren; zij laat haar abonnees de volledige vrijheid bij de keuze van een woord waarvan de beginletter overeenstemt met de letter die moet worden overgeseind.

Vraag nr. 14
van 4 februari 1977
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Taalwetgeving

Uit het antwoord op vraag nr. 40 van Senator Rob Vandezande dd. 10.12.1975 (Bulletin van Vragen en Antwerpen - Senaat 06.01.1977) blijkt dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht aanvaard heeft in haar advies van 13 juni 1967 nr. 19 11 dat de vervoerbescheiden, zoals het document D 263 bij de NMBS voor vervoer in dienst, meertalig mogen zijn op voorwaarde dat voorrang wordt gegeven aan de streektaal.

Het zou logisch zijn dat de NMBS als centraal bestuur voor Vlaanderen het Nederlands zou gebruiken. Dit blijkt zo niet te zijn uit een kopij in mijn bezit.

Graag vernam ik welke onderrichtingen de Minister zal geven om dit te wijzigen?

Antwoord :

Uit een later onderzoek betreffende het gebruik van het formulier D 263, is gebleken dat er, naast de tweetalige versies, ook eentalige versies van dat formulier dienen te bestaan.

Daartoe wordt het nodige gedaan.

Vraag nr. 15
van 11 februari 1977
van de heer E. DE FACQ

„Vereniging voor Historische Woonsteden” in België — Toepassing taaldecreet van 19 juli 1973

Op mijn vraag van 24.9.1976 (nr. 146) i.v.m. de subsidiëring van de „Vereniging voor Historische Woonsteden” in België werd mij door de Minister van Nederlandse Cultuur en van Vlaamse Aangelegenheden geantwoord dat met de Minister van Verkeerswezen contact zou worden opgenomen.

Mag ik van de Minister vernemen of hij naar aanleiding van dit contact reeds maatregelen tegenover de bovengenoemde vereniging heeft getroffen? Het is namelijk zo, dat het taaldecreet van 19 juli 1973 moest toegepast worden als voorwaarde voor het verlenen van verdere toelagen, maar dat ondertussen vanwege het departement Verkeerswezen ten laste

van de cultuurkredieten een subsidie van 75.000 fr werd toegewezen zonder dat enige voorwaarde door het departement van Verkeerswezen werd gesteld.

Antwoord :

De actie „Kastelen” die in 1971 door het Commissariaat-generaal voor Toerisme werd georganiseerd, heeft in het binnen- en buitenland een bestendige belangstelling gewekt voor dit aspect van ons patrimonium.

Aangezien geen documentatie meer beschikbaar was om te voldoen aan de vraag, werden een aantal exemplaren van het viertalig vouwblad „Kastelen van België” besteld voor de som van 75.000 F bij de Koninklijke Vereniging voor Historische Woonsteden van België.

Het betrof hier dus geen subsidie maar wel degelijk een aankoop.

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGHEDE

Vraag nr. 53
van 12 januari 1977
van de heer W. CALEWAERT

Nederlandse culturele centra — Voorbereiding bouw en inrichting van culturele infrastructuur

Het Ministerie van Nederlandse Cultuur heeft „Aanbevelingen” gepubliceerd strekkende tot de voorbereiding, bouw en inrichting van culturele infrastructuur.

Ik meen dat het hier gaat om een gelukkig initiatief. Mag ik van de Minister vernemen waar, op dit ogenblik, rekening houdend met de toestand van de gemeenten van 1 januari 1977 af, Nederlandstalige culturele centra gevestigd zijn?

Hoe werden deze gebouwd, op wiens kosten, met welke subsidiëring?

Beantwoorden de thans bestaande Nederlandstalige culturele centra aan de criteria die in de „Aanbevelingen” vermeld worden?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag van 12 januari ll., betreffende de bouw en inrichting van culturele infrastructuur, kan ik het geachte lid het volgende antwoorden. Momenteel zijn in de volgende gemeenten of steden, culturele centra in werking :

ANTWERPEN : Internationaal Cultureel Centrum (rijksinitiatief), Koninklijk Paleis, Meir 50, 2000 Antwerpen.

BAARLE-HERTOG : Katerstraat 5-7, 2338 Baarle-Hertog.

BORNEM : Sint Amandsesteenweg 43, 2680 Bornem (03 1/89.09.08).

DILBEEK : Ontmoetingscentrum Westrand, Kamerijklaan, 1710 Dilbeek (02/465.60.15).

DILSEN : Europalaan 2, 3651 Dilsen (011/75.58.52).

HASSELT : Kunstlaan 5, 3500 Hasselt (011/22.99.31 - 32 - 33).

HOEILAART : Kolmontlei 16 (gebouwd in eigen beheer), aankoop gesubsidieerd.

ITTERBEEK : Keperenbergstraat 39/B.
 KNOKKE-HEIST : Meerlaan 3 1, 8300 Knokke-Heist (050/60.02.15)
 KORTESSEM : Daaleinde 15, 3720 Kortessem (011/37.64.38).
 KORTRIJK : Stadsschouwburg, Doorniksestraat, 8500 Kortrijk (056/22.19.02).
 MAASEIK : Achter Olmen.
 MAASMECHELEN : Koninginnelaan 42, 3630 Maasmechelen (011/76.49.00).
 MECHELEN : Melaan 1, 2800 Mechelen (gebouwd in eigen beheer).
 MOL : Cinema Rex, Statiestraat 32, 2400 Mol.
 NEEROETEREN : Marktplein 1 A, 3670 Neeroeteren (011/86.31.88).
 NEERPELT : „Dommelhof”, Provinciaal Centrum voor Sociaal-Cultureel Vormingswerk, Hoekstraat 45, 3580 Neerpelt (011/64.27.05 - 64.27.06).
 SCHOTEN : Kasteeldreef, 2 120 Schoten (031/52.57.81)
 STROMBEEK-BEVER : Gemeenteplein, 1820 Strombeek-Bever (02/26741.56-57).
 ST. TRUIDEN : Cappucinessenplein, 3800 St. Truiden (gebouwd in eigen beheer).
 TURNHOUT : Warandestraat 42, 2300 Turnhout (014/41.59.72).
 WAREGEM : Torenlaan 87, 8790 Waregem (056/60.31.39).
 WESTERLO : Boerenkrijglaan, 3 180 Westerlo.
 WESTMALLE : Sint Jozeflei 26, 2140 Westmalle.
 ZOLDER : Dekenstraat, 3450 Zolder (011/53.33.15).
 ZONHOVEN : Buurthuis Termolen, Kapelbergweg, 3520 Zonhoven.

De **subsidiëring** van culturele centra geschiedt op basis van het K.B. van 22 februari 1974 (B.S. 16 maart 1974). De subsidie is vastgesteld op 60 % van de betoelaagbare uitgaven. De procedure die de inrichtende overheid moet volgen om de subsidies te bekomen, is vervat in de omzendbrief van 25 september 1975.

Beide teksten zijn opgenomen in de brochure „Voorbereiding, bouw en inrichting: van culturele infrastructuur”. Blz. VI 17 en VI 22). Wat bovengenoemde lijst betreft, valt Antwerpen, I.C.C., buiten deze subsidieregeling, omdat het hier gaat om een rijsinitiatief.

De bovengenoemde culturele centra zijn echter van eerdere datum. De bouw- of verbouwingswerken ervan werden gesubsidieerd volgens het K.B. van 15 mei 1965 (B.S. 3 juni 1965) en de omzendbrief nr 1070, van 21 maart 1968.

Dit K.B. en de omzendbrief werden nadien vervangen door eerstgenoemd K.B. van 22 februari 1974 en de omzendbrief van 25 september 1975.

De thans bestaande culturele centra bestonden voor de publikatie van de brochure „Voorbereiding, bouw en inrichting van culturele infrastructuur”.

De ervaringen echter die ter plaatse werden opgenomen, evenals de gesprekken die werden gevoerd met verscheidene instanties en personen hebben uiteindelijk geresulteerd in de totstandkoming van de genoemde brochure.

Het weze aangestipt dat bij alle ontwerpen die momenteel in behandeling zijn, de vigerende wetgeving terzake wordt in acht genomen en terdege wordt rekening gehouden met hogervermelde brochure.

Vraag nr. 54
 van 13 januari 1977
 van de heer R. VANDEZANDE

Orsmaal-Gussenhoven — Bescherming van het archeologisch patrimonium

In De Standaard van 23 december 1976 wijst Prof. De Laet op het gebrek aan contact tussen de archeologisch-geïnteresseerde instanties en de diensten van Openbare Werken.

In dit verband verbaast het mij dat de laatste jaren verscheidene vergunningen werden afgegeven voor bouwwerken in de Paardenkerkhofstraat te Orsmaal-Gussenhoven, alwaar zich een oud Frankisch kerkhof bevindt. Rond de eeuwwisseling werd deze begraafplaats enigszins slordig **geëxploreerd** door de Nationale Dienst voor Opgravingen, hoewel de gegevens gepubliceerd werden. Later hebben inwoners uit de buurt bij graafwerken, alsook amateur-archeologen talrijke mooie archeologische stukken zoals graf-schriften, primitieve edelgesteenten en bronzen sierstukken opgegraven.

Mag ik van de geachte Minister vernemen waarom de Nationale Dienst voor Opgravingen aan deze historische vindplaats weinig aandacht besteedt en waarom bouwvergunningen werden afgegeven, die alle verdere systematisch wetenschappelijke exploitatie belet ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat omstreeks 1900 een honderdtal Merovingische graven onderzocht werden door de Société d'archéologie de Bruxelles.

Waar de voorwerpen gebleven zijn, is me niet bekend.

In tegenstelling met hetgeen het geachte lid schrijft, heeft de Nationale Dienst voor Opgravingen aan deze vindplaats wel de nodige aandacht besteed. Op 20 februari 1975 heb ik aan het Bestuur van Stedebouw en Ruimtelijke Ordening twee sites te Orsmaal-Gussenhoven gemeld, o.a. het Merovingisch grafveld, waarvoor geen bouwvergunningen mogen afgeleverd worden zonder dat een archeologisch onderzoek wordt ingesteld

Voor genoemd Bestuur heeft hieraan gevolg gegeven.

Op 12.1.76 hebben wij een onderzoek ingesteld naar aanleiding van wegeniswerken. Op 18.2.76 hebben wij advies gegeven over een verkavelingsplan, zeggende dat wij op de hoogte moesten gebracht worden van eventuele bouwaanvragen. Op 17.5.76 hebben wij ter plaatse een onderzoek ingesteld naar aanleiding van de oprichting van een bijgebouw.

Hieruit blijkt dat wij telkens het nodige gedaan hebben wanneer wij verwittigd werden. Nu is het goed mogelijk dat er bij andere gelegenheden nog voorwerpen gevonden werden. Soms schieten plaatselijke amateurs dan toe zonder iets te zeggen en nemen de voorwerpen mee voor hun verzameling.

Vraag nr. 56
 van 13 januari 1977
 van de heer R. VANDEZANDE

A.B.O.S. — Toewijzing van studiebeurzen Culturele Betrekkingen

Sommige kandidaten voor een studiebeurs Culturele Betrekkingen die door de Katholieke Universiteit Leuven aanvaard waren, werden tenslotte door het A.B.O.S. naar de Franstalige Universiteit (U.C.L.) verwezen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoe en waarom zulks is geschied? Mag ik ook vernemen op welke wijze en wanneer zulks aan de Rector van de K.U.L. meegedeeld werd? Op welke wijze zal de geachte Minister zulks in de toekomst vermijden? Mag ik eveneens van de geachte Minister vernemen hoeveel studenten er motenteel aan Nederlandstalige universiteiten studeren, met aanduiding van de universiteit en van de nationaliteit van de studenten?

Antwoord :

In antwoord op voormelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het A.B.O.S. geen enkele medezeggenschap heeft in verband met de selectie der buitenlandse bursalen van het Bestuur voor Internationale Culturele Betrekkingen. Het is dan ook volkomen uitgesloten dat het A.B.O.S. onze kandidaten naar een Franstalige instelling zou verwijzen wanneer deze door het buitenland werden aangeduid voor studiebeurzen aangeboden door het Ministerie van Nederlandse Cultuur.

Wat het overzicht betreft van het aantal buitenlandse studenten aan nederlandstalige universiteiten gelieve hij in bijlage een tabel te vinden.

Wat het aantal en verdeling betreft van de bursalen studierend aan Franstalige instellingen, gelieve U contact te nemen met mijn collega van het Ministerie van Franse Cultuur.

	R.U.G.	V.U.B.	K.U.L.
Polen	3		
Egypte	1	1	3
India	5	1	1
Turkije	6	—	
Tsjechoslowakije	1	1	
Portugal	1		
Roemenië	1		
Zuid-Afrika	3		
Israël	1		2
Pakistan	4	1	2
Rusland	1	1	1
Japan	1		
Bulgarije	1		
Denemarken	1		1
Italië	2		1
Indonesië	2	1	2
Griekenland	1	1	1
Nederland	—	1	5
Argentinië	—	—	1
Hongarije	—	—	1
Oostenrijk	—	—	1
Brazilië	—	—	4
Mexico	—	—	2
Canada	—	—	1

Legende

V.U.B. — Vrije Universiteit Brussel

R.U.G. — Rijksuniversiteit Gent

K.U.L. — Katholieke Universiteit Leuven

Vraag nr. 59

van 24 januari 1977

van de heer E. VANSTEENKISTE

BRT — Vlaams muziekrepertorium

In de Gazet van Antwerpen van 4 oktober 1976 komt een ingezonden stuk voor waaruit ik volgende passus licht: „Onlangs in een verzoekprogramma van de BRT hoorden wij letterlijk het volgende: „Het spijt ons dat de grammofoonplaat „Vlaanderen zingt” (H.M.V.) niet kan uitgezonden worden, daar de BRT deze platen niet meer bezit. . maar er zijn gelukkig nog andere (Engelse) plaatjes die wij in de plaats uitzenden”.

Indien dit strookt met de werkelijkheid dan protesteer ik hiertegen met klem. Mag ik van mevrouw de Minister vernemen welk Vlaams muziekrepertorium de BRT bezit? Idem wat de Nederlandstalige ontspanningsmuziek betreft (bij voorkeur dan niet de zg. „geëngageerde progressieve muziek” die al te dikwijls neerkomt op bedekte pornografische publiciteit en elke gezonde educatieve vorm mist).

Mag ik van mevrouw de Minister een reactie verwachten op dit ingezonden stuk? Welke maatregelen meent mevrouw de Minister te zullen treffen om te voorzien in het eventueel tekort aan Vlaamse muziek enerzijds, en anderzijds in het voorkomen van dergelijke vrij spottende vorm van „verontschuldiging”?

Antwoord :

Aangezien het praktisch onmogelijk is alle op band opgenomen uitzendingen van de drie BRT-radio-kanalen over een zekere periode te beluisteren werd niet achterhaald of het citaat uit de Gazet van Antwerpen met de werkelijkheid strookt. Het is ook zo dat de BRT vaak met aantijgingen wordt bedacht die niet altijd juist zijn ofwel dat in een andere context wordt weergegeven wat werd gezegd.

Indien er werkelijke denigrerende taal wordt gesproken, wordt daartegen natuurlijk door de BRT-directie onmiddellijk ingegrepen.

Verder kan ik medelen dat de BRT een zeer uitgebreid muziekrepertoire van Vlaamse muziek bezit en dat de grammofoonplaat „Vlaanderen zingt” alleszins in de BRT-discotheek berust.

Vraag nr. 63

van 25 januari 1977

van de heer R. VANDEZANDE

Tienen — Bescherming St.-Jansgasthuis

Ik dank U voor uw mededeling. Het hoofddoel van mijn vraag is echter: te bewerken of te doen bewerken dat de Commissie niet opnieuw haar eigen verzuim in verband met dit historisch pand aanvoert als rechtsgrond om het niet te te beschermen.

Uit het dossier moet toch blijken dat dit reeds een eerste maal is gebeurd.

Van de stadsoverheid is niets te verwachten: de eerste schepen nam het St.-Jansgasthuis destijds zelfs op in een triomflijstje over sanering van krotopruijing te Tienen. Nu geeft de stadsoverheid, die allang de gebouwen tracht te onteigenen voor sloping, het gebouw ook niet aangekocht, ongeacht de lage prijs.

Een speculatie met andere bedoelingen dan restauratie kan er nog steeds inzitten.

Voor mij komt het er dus op aan de zekerheid te hebben dat de rijksoverheid de bedoelde Commissie duidelijk maakt dat het gevraagde advies niet mag geconditioneerd worden door de huidige staat van verwaarlozing waarin het gebouw zich bevindt. Met nadruk durf ik de geachte Minister vragen of dat zal gebeuren ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in uitvoering van het decreet van 3 maart 1976 het St.-Janshospitaal te Tienen opgenomen werd op een voorontwerp van klasseringslijst en dit op 9 december 1976. De termijn van voorontwerp verstrijkt na 60 dagen, termijn binnen **dewelke** een openbaar onderzoek verricht wordt. De stad Tienen moet nog een P.V. van de eventuele bezwaarschriften indienen. Gebeurt dit niet binnen de vastgestelde termijn, dan wordt dit als een gunstig advies beschouwd.

De Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg is nu reeds bezig het ontwerp van lijst in voorbereiding te nemen.

Ik voorzie dan ook zeer spoedig dit ontwerp van lijst in het Belgisch Staatsblad te laten verschijnen. Alle erfdienstbaarheden zijn van het ogenblik der publikatie van toepassing.

De Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen dient in dit stadium geen adviezen meer uit te brengen, dit in tegenstelling met de bepalingen van de oude wetgeving van 7 augustus 1931.

Vraag nr. 75
van 10 februari 1977
van de heer P. De Vlies

Huis van 't Sestich' te Leuven — Bescherming

Het huis van 't Sestich', gelegen Naamsestraat te Leuven, is een prachtig gotisch gebouw van het einde der **XIVe** eeuw. Het wordt momenteel betrokken door het departement van Nationale Opvoeding en verkeert in erbarmelijke staat.

Hoever is de bescherming van dit gebouw gevorderd en bestaan er plannen voor restauratie ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het huis „'t Sestich” beschermd is door het K.B. van 25 maart 1938.

Het gebouw is eigendom van het Fonds voor Schoolgebouwen, dat verantwoordelijk is voor de restauratie en het onderhoud.

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING

Vraag nr. 5
van 31 januari 1977
van de heer J. VANDEMEULEBROUCKE

Proefschriften en licentiaatsverhandelingen

Hoeveel proefschriften en licentiaatsverhandelingen werden tijdens de academiejaren 1970-1971, 1971-

1972, 1972-1973, 1973-1974, 1974-1975 en 1975-1976 ingediend aan de Nederlandstalige universitaire instellingen.

De Minister gelieve mij tevens mede te delen, per universiteit en ingedeeld per faculteit, hoeveel van deze proefschriften en licentiaatsverhandelingen er geschreven waren in het Nederlands, het Frans, het Engels, het Duits en hoeveel in andere talen.

Antwoord :

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de door hem gevraagde inlichtingen betreffende de proefschriften en licentiaatsverhandelingen niet in het bezit zijn van de Dienst van het Universitair Onderwijs.

De universiteiten worden dan ook aangeschreven met het verzoek deze inlichtingen binnen de kortst mogelijke tijd te doen geworden. Zodra zij in mijn bezit zijn, zullen ze het geachte lid worden medegedeeld.

MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Vraag nr. 11
(zitting 1974-1975)
van 15 juli 1975
van de heer E. RASKIN

Bevlagging met de vlag van de Nederlandse cultuurgemeenschap

Graag had ik van de heer Minister vernomen, waarom de vlag der Nederlandse cultuurgemeenschap op 11 juli jl. niet werd gehesen op het gemeentehuis van de gemeente Herderen (Limburg). Hoe brengt hij dit in overeenstemming met zijn herhaalde beloften dat hij zou toezien op de toepassing van het Koninklijk Besluit van 5 juli 1974 betreffende de bevlagging der overheidsgebouwen met de vlag der Nederlandse cultuurgemeenschap ?

Antwoord :

Er werd rechtstreeks aan het lid geantwoord.

Vraag nr. 14
(zitting 1974-1975)
van 15 september 1975
van de heer E. RASKIN

Bevlagging met de vlag van de Nederlandse cultuurgemeenschap

Mag ik van de heer Minister vernemen waarom er op het gemeentehuis van Heppen op 11.7 jl. geen leeuwvlag werd gehesen ? Dit ondanks het koninklijk besluit van 10.7.-1974.

Antwoord :

Er werd rechtstreeks aan het lid geantwoord.

Vraag nr. 1
van 24 januari 1977
van de heer E. RASKIN

Bevlagging met de vlag van de Nederlandse cultuurgemeenschap

Naar men mij mededeelde zou de vlag van de Ne-

derlandse cultuurgemeenschap niet gehesen worden aan de gevels van de provinciale scholen in Vlaams-Brabant.

Mag ik van de heer Minister vernemen of dit juist is en zo ja, of zich ter zake geen maatregelen van zijn departement opdringen ?

Antwoord :

De gestelde vraag maakt het voorwerp uit van een onderzoek.

Er zal aan het geachte lid geantwoord worden zodra dit onderzoek beëindigd is.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)

MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING

Vraag nr. 1 van 17 november 1976 van de heer S. FEVRIER

Lectuurvoorziening in militaire hospitalen

Graag vernamen wij van de heer Minister hoe het staat met de lectuurvoorziening in militaire hospitalen, vooral deze te Brussel en te Antwerpen. Meer in het bijzonder wensen wij te weten of deze over een eigen bibliotheek beschikken.

Indien dergelijke diensten zouden bestaan, kunnen wij dan een beeld krijgen over hoeveelheid en aard van in het Nederlands gestelde boeken en/of tijdschriften. Wordt de voorraad geregeld aangevuld met recente werken ? Hoe staat het met de verhouding tussen „fiction” en „non-fiction” ? Komen binnen de romanliteratuur de populaire als de meer ernstige werken op evenwaardige wijze aan bod ? Beschikt men eveneens over boeken met uitdrukkelijk wetenschappelijk karakter ? Uiteraard beperken we ons tot Nederlandstalige literatuur, hoewel enige informatie over deze in andere talen even welkom is.

Bestaan er cijfers over het aantal uitleningen, zo mogelijk per hospitaal, om uit algemene cijfers geen scheefgetrokken beeld te bekomen ? Tenslotte benieuwt het ons op welke wijze de in deze hospitalen verblijvende militairen in kennis worden gesteld van de mogelijkheden inzake lectuur. Ons komt het immers voor, dat vooral de recruten die door het CRS-„Klein Kasteeltje” naar de hospitalen worden gezonden er hun dagen in leegheid en onwetendheid doorbrengen.

Antwoord :

1. De Militaire Hospitalen beschikken over twee soorten bibliotheken :
  - a) de eenheidsbibliotheek voor het verplegend en administratief personeel ;
  - b) de bibliotheek van het Rode Kruis voor de gehospitaliseerden ;
2. Daar de gestelde vraag klaarblijkelijk handelt over de bibliotheken voor de gehospitaliseerden vermeld onder § 1.b. hierboven, kan ik U in dat verband melden dat de bibliotheken van het Rode Kruis autonoom werken in opdracht van de

Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie (CDSCA). Deze parastataal verleent elk jaar aan het Rode Kruis subsidies, uitsluitend voor aankoop van boeken.

3. Wat nu een meer gedetailleerd antwoord op uw vraag betreft, vindt U hierna enkele bijzonderheden :

A) Uit de uitleenstaten blijkt dat volgende boeken werden uitgeleend :

- (1) Te Antwerpen tussen 1 januari en 31 oktober 1976 :

2.716 boekdelen waaronder 1.717 (63 %) „fiction” lectuur en 999 (37 %) „non-fiction” lectuur.

Onderverdeling per taalstelsel :

Nederlandstalig : 1.968

Franstalig : 74s

andere talen : 7

- (2) Te Brussel tussen 1 januari en 30 november 1976 :

(a) door de Nederlandstalige dienst :
3.922 boekdelen waaronder 2.839 (72 %) „fiction” en 1.083 (28 %) „non-fiction”

(b) door de Franstalige dienst :
7.370 boekdelen waarvan 4.619 (67 %) „fiction” en 2.751 (37 %) „non-fiction”.

- B) Betreffende de aanwinsten in 1976 kan ik U het volgende preciseren :

(1) Antwerpen : „fiction” :	45
„non-fiction” :	29
	74
Nederlandstalige werken : „fiction” :	41
„non-fiction” :	25
Franstalige werken „fiction” :	4
„non-fiction” :	4
	74

(2) Brussel :	
Franstalig „fiction” :	166
„non-fiction” :	70
Nederlandstalig „fiction” :	48
„non-fiction” :	17
boeken in andere taal :	5
	306

- C) Wegens het zeer kort verblijf van de jongelieden die van het Recruterings- en Selectiecentrum komen is het zeer moeilijk uitgeleende boeken terug te bekomen. Om hiervoor een oplossing te vinden worden bedoelde jongelieden uitgenodigd om ter plaatse, in de bibliotheken zelf, boeken te lezen.

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 27 (zitting 19754 976) van 2 juli 1976 van de heer Paul DE CLERCQ

Centraal Station Antwerpen — Franstalige publiciteit

In het Centraal Station te Antwerpen, ter hoogte

van spoor 1 (zijwand) bemerkten we een affiche met in het Frans gestelde publiciteit. Bovendien betreft het propaganda van het „Lycée Royal de Forest”, klaarblijkelijk een ééntalig Franse onderwijsinstelling te Vorst-Brussel. Hoe kan de heer Minister dit verklaren ?

Sedert wanneer moet te Antwerpen (Franstalige) promotie gemaakt worden voor Franstalig onderwijs in de hoofdstad ?

Antwoord :

De wet op het gebruik der talen in bestuurszaken is niet van toepassing op publiciteit die het voorwerp is van contracten gesloten tussen derden en de N.V. PUBLIFER, concessiehouder voor alle publiciteit met commercieel karakter op spoorwegdomein.

Zijn er echter onder die derden, opdrachtgevers die onderworpen zijn aan de taalwet, zoals het klaarblijkelijk het geval is voor het „Lycée Royal de Forest”, dan dienen zijzelf de nodige maatregelen te treffen opdat de wet nageleefd zou worden.

Er zal niettemin worden onderzocht in welke mate de van kracht zijnde concessie-overeenkomst tussen de N.V. PUBLIFER en de NMBS thans kan worden aangepast.

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 164
(zitting 1974-1975)
van 18 september 1975
van de heer A. BOURGEOIS

BRT — Jaarverslag 1974

Zopas hebben de directies van de verschillende radioketens en de TV van de BRT in een persconferentie hun jaarprogramma voor 1976 uiteengezet. Tot hiertoe werd echter het jaarverslag van de werking in 1974 nog niet gepubliceerd. Het jaarverslag over 1973 werd slechts in mei 1975 ingediend.

Een tijdige publikatie van het verslag over het voorbije werkjaar is onontbeerlijk voor de controle over de uitvoering van de begroting en de voorziene programmatie en voor het evalueren van het aangekondigde nieuwe jaarprogramma.

1. Kan de Minister bij de BRT-directie aandringen op de spoedige publikatie van het jaarverslag 1974 ?
2. Kan wellicht reeds een datum voor het indienen van het verslag bij het Parlement in het vooruitzicht gesteld worden ?

Antwoord :

Ik ben het met het geachte lid volkomen eens dat een tijdige publikatie van het verslag van de BRT over het voorbije werkjaar onontbeerlijk is voor de controle over de uitvoering van de begroting en voor het evalueren van het nieuwe jaarprogramma.

Ik heb onmiddellijk op een spoedige publikatie aangedrongen. Ik kan het geachte lid meedelen dat het verslag aan de voorzitters van de Wetgevende Kamers werd bezorgd.

Vraag nr. 83
(zitting 1975-1976)
van 26 april 1976
van de heer F. VANDAMME

BRT — Film over walvissenjacht

Met verwondering werd vastgesteld dat de BRT op 22 april 1976 een film vertoont over het barbaarse afslachten van zowat 15.000 walvissen op de Färöer-eilanden.

Moet tegen dergelijke jacht niet veeleer krachtdadig geprotesteerd worden ?

Antwoord :

Het is natuurlijk duidelijk de bedoeling geweest krachtdadig te protesteren tegen de barbaarse griendenjacht die getoond werd in de TV-film van 22 april jl. Ten bewijze hiervan stuur ik het geachte lid de tekst van het programma.

De BRT werpt zich overigens al jaren op als verdediger van fauna en flora. Deze film was een verdere bijdrage tot bewustmaking inzake milieuproblematiek en dierenbescherming.

Vraag nr. 116
van 23 juli 1976
van de heer W. JORISSEN

Lier — Bescherming „Pannenhuis”

Het „Pannenhuis”, op de Antwerpsesteenweg nr. 96 te Lier, gebouwd in 1814, wordt in de „Inventaris van het Lierse Monumentenbeleid” op blz. 7 geciteerd als van literair-historische waarde.

Het komt inderdaad herhaaldelijk ter sprake in Ernest Staas van Anton Bergmann.

In de week van 19 op 26 juli is men achteraan het huis met de afbraak begonnen en dit zelfs klaarblijkelijk zonder toelating.

Kan de geachte Minister me meedelen welke maatregelen ze getroffen heeft om dit gebouw te redden ?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het huis oorspronkelijk bestond uit een voorbouw en een achterbouw. Door jarenlange verwaarlozing van het pand door de eigenaar waren de gebouwen dermate verkrot dat door de stad opdracht gegeven werd — om veiligheidsredenen — de achterbouw af te breken. Van deze gelegenheid werd door de afbreker gebruik gemaakt om ook een deel van de achterzijde van de voorbouw af te breken. Deze werken werden door de stad stil gelegd.

Sedert de maand juli werd aan het gebouw niets meer gewijzigd. Een bescherming als monument lijkt in de gegeven omstandigheden moeilijk haalbaar en is tevens moeilijk te verantwoorden.

De bescherming is moeilijk haalbaar :

1. omdat een restauratie — gezien de uiterst bouwvallige toestand van het gebouw — zou neerkomen op een gedeeltelijke zo niet totale afbraak en wederopbouw van het voorgebouw. Het her-

stel van de achterbouw is nagenoeg onmogelijk. Hiervan bestaan slechts enkele foto's die een beeld geven van de gevels. Er zou hier dus hoogstens een ongeveer gelijkende nieuwbouw kunnen worden opgericht.

2. omdat het gebouw momenteel geen enkele bestemming heeft en er moeilijk een bestemming aan te geven is. De stad Lier is niet geïnteresseerd in een eventuele aankoop omdat het pand te ver buiten het centrum ligt. Het gebouw terug geschikt maken voor bewoning stuit op zware financiële uitgaven. Het zou uiteindelijk duurder uitvallen dan een nieuwbouw van hetzelfde volume. Derhalve zou ook na een bescherming de toestand blijven zoals hij nu is totdat het gebouw moet afgebroken worden om veiligheidsredenen.

De bescherming is moeilijk te verantwoorden. Door sommige kringen wordt gewezen op het literair historisch belang. Het gebouw wordt inderdaad vermeld in Ernest Staas van Anton Bergmann, doch de schrijver is er niet geboren en heeft er nooit verbleven. In werkelijkheid is hij er slechts enkele keren op bezoek geweest en heeft hij er in de tuin gewandeld. Aangezien echter de afbraak van de achtergevel van de voorbouw begonnen werd zonder vergunning zou door het Bestuur van de Stedebouw het herstel kunnen geëist worden.

Vraag nr. 41
van 9 december 1976
van de heer D. COENS

Museabeleid — Vernieuwing

In Nederland heeft uw collega zopas een beleidsnota aan het Parlement voorgelegd met betrekking tot het museabeleid. Een interessant voorstel was ondermeer het gratis openstellen van de musea op uren die voor iedereen goed kunnen uitkomen, verder een rationalisatie en niveaubepaling van de musea (nationaal - provinciaal - lokaal) enz.

Wordt er bij ons gewerkt aan een vernieuwing van het museabeleid? In welk verband en met welk resultaat tot op heden?

Antwoord :

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt :

Reeds op 12 maart 1976 heb ik bij de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap een ontwerp van decreet houdende de oprichting van een Raad van Advies voor Musea ingediend. Het is de bedoeling dat door de goedkeuring in de Cultuurraad van voormeld decreet een officieel adviesorgaan wordt gecreëerd dat de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse cultuur behoort kan adviseren betreffende het beleid van het departement ten aanzien van de musea die niet van de staat afhangen.

Hogervermeld ontwerp kan tot op heden niet worden besproken in de bevoegde Commissie van de Cultuurraad. Ik meen echter te weten dat zulks wel dra wel het geval zal zijn.

Het ligt in mijn bedoeling om zodra de hogervermelde adviesraad zijn werkzaamheden kan aanvat-

ten, aan de leden van de raad een voorstel over te maken tot wijziging van de bestaande subsidieregeling voor de musea die niet van de staat afhangen. De huidige reglementering dateert immers van 1958. Op de tweede plaats wil ik er de aandacht van het geachte lid op vestigen dat mijn departement de jongste jaren enkele belangrijke initiatieven heeft genomen om de collecties van onze musea, ook de niet rijksmusea, beter bekend te maken bij het grote publiek.

Ik denk hier o.m. aan de uitgave van de „Museumgids” in 1975 (die in 1977 opnieuw zal worden uitgegeven vermits de eerste oplage volledig is uitgeput), waarin op een beknopte wijze alle praktische inlichtingen over de Belgische musea, ook over de aard van de collecties, te vinden zijn.

Daarnaast moge ik ook verwijzen naar het tijdschrift „Museumleven” ; (voor de eerste maal uitgegeven in 1975) tijdschrift dat ertoe strekt niet alleen de collecties van onze musea bij een nieuw publiek bekend te maken, maar dat tevens een bijkomend instrument is voor onze musea in hun educatieve en informatieve taak. Het tijdschrift „Museumleven” wordt weliswaar inhoudelijk verzorgd door de Nederlandse afdeling van de Belgische Museumvereniging, maar kan alleen door de hulp van mijn departement worden uitgegeven.

Tenslotte suggereert het geachte lid, mij de mogelijkheid om onze musea gratis open te stellen voor de bezoekers.

Laat mij vooreerst onmiddellijk zeggen dat ik hier uiteraard alleen kan antwoorden voor wat de Rijksmusea of soortgelijke instellingen, zoals bv. het Domein van Gaasbeek betreft, en dan nog alleen deze die uitsluitend onder de bevoegdheid van de Minister van Nederlandse Cultuur vallen.

Reeds vorig jaar gaf ik mijn diensten opdracht deze mogelijkheid ter bespreking voor te leggen aan het beheerscomité van het Fonds der Rijksmusea waarin de conservators van de rijksmusea die onder de bevoegdheid van de beide Ministers van Cultuur vallen.

Bovendien heb ik mijn diensten opdracht gegeven de mogelijkheid te onderzoeken om de instellingen die uitsluitend onder mijn bevoegdheid ressorteren, en dan gaat het hier over het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen en het Domein van Gaasbeek gratis open te stellen.

Mijn diensten werken op dit ogenblik evenwel aan een voorstel waardoor het wegvallen van de entreegelden voor o.m. het patrimonium van de betrokken instellingen kan worden gecompenseerd.

Ik meen aldus, het geachte lid, in een uiteraard zeer beknopt overzicht, te hebben aangetoond dat mijn departement bijzondere inspanningen heeft geleverd om in de diverse aspecten van het Museumbeleid een vernieuwing te realiseren.

Vraag nr. 43
van 21 december 1976
van mevrouw G. DE KEGEL

Beethovenjaar 1977

Op 26 maart a.s. zal het 150 jaar geleden zijn dat

de grote componist Ludwig van Beethoven overleed. 197.7 wordt dus een Beethovenjaar.

Graag vernam ik van mevrouw de Minister hoe dit tot uiting zal komen in de programmatie van de BRT ?

Antwoord :

De BRT zal dit jaar op volgende wijze aan Ludwig van Beethoven aandacht schenken.

1. Televisie

Ter herdenking van het overlijden van Ludwig van Beethoven zullen in de programmering een paar speciale programma's worden opgenomen, waarvan één zo mogelijk omstreeks 26.3.77.

Met als titel „Kleine kostbaarheden van een grote meester” zullen tevens enkele, ook minder bekende composities in eigen productie worden opgezet. Preciese data voor uitzending hiervan kunnen alsnog niet worden aangegeven.

2. Radio

In de programmatie van de radio zal de Beethovenherdenking, naar aanleiding van het overlijden van de componist 150 jaar geleden op 26 maart, op volgende wijze tot uiting komen :

BRT-1

Het programma „Gratis toegang” (20.30 - 21.30 u.) van donderdag 24 maart zal geheel in het teken staan van de Beethovenherdenking.

BRT-2

— De G.O. Limburg organiseert op dinsdag 22 maart een concert gewijd aan de Kwartetten van Beethoven. Uitvoerders : Het Nieuw Hongaars Kwartet.

— De G.O. West-Vlaanderen stelt een 12-tal concerten in het teken van Beethoven en de Weense muziek. Aan de optredende ensembles werd opgedragen op die concerten een of twee passende werken van deze kunstenaar uit te voeren.

BRT-3

4.3.77 : Beethovenconcert in studio 4 om 20.30 uur.

22.7.77 : Beethovenconcert in Casino te Oostende om 21 u.

2 1.10.77 : Derde pianoconcert van Beethoven te Hasselt om 20 u. (in het kader van Europa-Duitsland).

Er wordt eveneens deelgenomen aan de internationale wedstrijd Pro Musica georganiseerd door de Hongaarse Radio : „Lieben Sie Beethoven ?”

Tijdens het Festival van Vlaanderen wordt de negende symfonie van Beethoven uitgevoerd op 24 september 1977.

Vraag nr. 45

van 21 december 1976

van mevrouw G. DE KEGEL

BRT — Taalbeheersingsprogramma

Enkele tijd geleden verdween het graag bekeken programma „Hier spreekt men Nederlands” van het BRT-scherm. Velen hebben dit betreurd en menen dat een goed taalbeheersingsprogramma in de Vlaamse TV meer dan noodzakelijk is. Mag ik van

mevrouw de Minister vernemen of er ter zake plannen zijn ?

Antwoord :

Het programma „Hier spreekt men Nederlands” werd zowat 5 jaar geleden stopgezet om programmatorede redenen, in het raam van de vernieuwing der programma's.

Ondertussen werden de taalwenken door M. Galle op de radio voortgezet.

Thans wordt door de dienst Volwassenenvorming een reeks uitgezonden met als titel „Klare taal”. Ik bezorg het geachte lid een map met documentatie over dit programma.

Vraag nr. 50

van 24 december 1976

van mevrouw G. DE KEGEL

Oordegem — Provinciaal sportcomplex „Putbosstadion”

Graag vernam ik van de geachte Minister hoever de werkzaamheden gevorderd zijn voor de aanleg van een provinciaal sportcomplex op het onlangs door BLOSO aangekochte „Putbosstadion” te Oordegem (door fusie wordt deze gemeente vanaf 1 januari 1977 Lede).

Antwoord :

Naar aanleiding van uw bovenvermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de verwerving van het „Putbosstadion” door het BLOSO verricht werd met het oog op de oprichting van een polyvalent Rijkssportcentrum ten behoeve van de sportverenigingen e.a. gebruikers en voor de organisatie van sportkampen en sportinitiatiecurssussen door het BLOSO.

In overleg met de huidige beheerder van het centrum, de Regie der Gebouwen van Openbare Werken en het BLOSO werden werkvergaderingen gehouden op 8.4.76, 3.6.76 en 13.1.77. En concreet programma werd opgesteld, evolutief in functie van de behoeften en het algemeen beleid. Hierbij werden als **essentiële** streep punten vooropgesteld :

- het centrum moet operationeel zijn in 1978
- ten behoeve van de sportbeoefenaars dienen voorzieningen **gecreëerd** voor maximaal 350 personen
- in initiatieverband moet het centrum een capaciteit van 60 eenheden waarborgen.

Op grond van deze overwegingen werd volgend globaal behoeftenprogramma gepland :

- bouwrijpmaken van het terrein
- oprichten luchtdrukhuis
- installatie kleedcellen
- plaatsen geprefabriceerde tenten voor logies
- aanpassingswerken aan het huidige chalet
- heraanleg atletiekpiste
- parking- en wegenaanleg.

Reeds in 1976 werd een eerste serie **kredietvastleggingen** verricht met het oog op het bouwrijpmaken van het terrein. Van zodra deze fase voltooid is o.a. het nivelleren van het terrein en de aanleg van een bevoering voor de sporthal — wordt de aanvang der

werken in volgende orde van noodwendigheid in 1977 voorzien :

1. Het plaatsen van een hoogspanningskabine met een voedingscapaciteit voor de diverse projekten.
2. De oprichting en accomodatie van de luchtdrukhallen.
3. De installatie van kleedcellen met genormaliseerde sanitaire en hygiënische voorzieningen met een maximale capaciteit van 350 personen.
4. De bouw van geprefabriceerde houten tenten met logiesvermogen voor 60 personen.
5. **Aanpassings-** en opfrissingswerken van het huidige chalet, te gebruiken als dagelijkse verblijfplaats voor de in te richten kampen naast het vervullen van de momentele functies. Deze werken zouden o.m. omvatten de installatie van een keuken voor 100 personen, een polyvalente zaal dienende als vergader- en klaslokaal, refter, bar, kleedkamers voor scheidsrechters, sanitaires, douches enz.
Aandacht wordt geschonken aan het feit dat het programma „chalet” niet dubbel verwerkt wordt in het programma „tenten”.

In 1978 en volgende jaren ten slotte wordt gedacht aan de heraanleg van de atletiekpiste die niet meer beantwoordt aan de vigerende internationale normen en reglementen, en de aanleg van wegen en parking waarvoor besprekingen met het Bestuur van Bruggen en Wegen zich opdringen. De realisatie van beide voornoemde punten laten bovendien bijkomende grondverwervingen vermoeden.

De uitbouw van het „Putbosstadion” te Oordegem tot een volwaardig Rijkssportcentrum is een aangelegenheid waarvan de fasering en realisatie dienen gezien over verschillende jaren, mede omwille van de administratieve en financiële implicaties. Deze omstandigheden nochtans mogen geenszins de verwezenlijking van het projekt volgens de vooropgestelde planning verhinderen.

Vraag nr. 51
van 24 december 1976
van de heer W. CALEWAERT

Examen van kandidaat-leraar voor kunstscholen

Graag kreeg ik een antwoord op de volgende vragen die alle betrekking hebben op het examen dat moet worden afgelegd voor een jury en waarin kandidaten voor het ambt van leraar artistieke en bijzondere vakken aan een stedelijke academie moeten slagen om in aanmerking te komen voor een aanstelling.

1. Betreffende de samenstelling van de jury, gekozen uit leraars en directeurs van kunstscholen :
  - 1.1. Is het toegelaten dat één of meerdere leden die deel uitmaken van de jury voor het afnemen van het examen in een bepaald niveau, zelf slechts over diploma's beschikken van een lager niveau dan het niveau van de diploma's vereist voor de kandidaten ?
  - 1.2. Is het toegelaten dat één of meerdere leden die deel uitmaken van de jury voor het afnemen van het examen in een bepaald niveau, zelf slechts een aanstelling in een kunstschool hebben in een lager niveau dan dat waarvoor de kandidaten solliciteren ?

- 1.3. Ingeval niet is voldaan aan één of beide van voorgaande voorwaarden, is het examen dan geldig ?
2. Betreffende de praktische proeven :
  - 2.1. Is het toegelaten dat de jury de praktische proef, die bestaat uit een opgelegd werk gemaakt voor het examen van de school met volledig leerplan, eveneens als enige quoteert voor het examen van de school voor sociaal-culturele promotie, alhoewel deze examens volledig gesplitst zijn, zowel qua inschrijving als qua data enz. . . ?
  - 2.2. Ingeval het voorgaande zich wel voordoet, is het examen dan geldig ?
3. Betreffende de kandidaten :
  - 3.1. Welk is het aantal jaren praktische ervaring dat van de kandidaten wordt geëist voor deelneming aan het examen ?
  - 3.1. Welk is het aantal jaren praktisch ervaring
    - 3.1.1. dagschool : hoger secundair ;
    - 3.1.2. sociaal-culturele promotie : hoger secundair, lager secundair, voorbereidend tot het lager secundair ?
  - 3.2. Wat wordt verstaan onder praktische ervaring ?
  - 3.3. Mag van het voorgaande (3.1.) worden afgeweken, zo ja hoe en onder welke voorwaarden ?
  - 3.4. Indien de kandidaat niet beschikt over het nodige aantal jaren praktische ervaring, is het examen voor de betrokken kandidaat dan geldig ?

Antwoord :

In antwoord op zijn hogervermelde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat in het gesubsidieerd onderwijs voor beeldende kunsten de leraars, belast met artistieke vakken, onderworpen zijn aan een bekwaamheidsproef, die de stagiaire aanstelling en de vaste benoeming verplicht voorafgaat.

Op de meer concrete vragen van het geachte lid m.b.t. deze aangelegenheid kan als volgt worden geantwoord :

1. omtrent de examencommissie :
De bekwaamheidsproef wordt afgenomen door een examencommissie, samengesteld uit :
  - de directeur van de inrichting, voorzitter van rechtswege ;
  - specialisten, die bijzonder bevoegd zijn in het vak en bij voorkeur gekozen worden onder het leidend en het onderwijzend personeel uit het kunstonderwijs ;
  - een afgevaardigde van de Staat. Zij bestaat uit 5 à 7 leden.

De eigenlijke samenstelling van de examencommissie gebeurt op initiatief van de inrichtende macht. Zij wordt voor advies voorgelegd aan de pedagogische inspectie en vervolgens aan de goedkeuring van de Minister onderworpen.

Onder die voorwaarden is het inderdaad zo dat noch het diploma, noch het uitgeoefende ambt van een lid van de examencommissie een rol speelt bij zijn aanduiding.

2. omtrent het programma van het examen :

Het examen bestaat uit twee gedeelten :

Eerste gedeelte

- onderzoek betreffende de bekwaamheidsbewijzen en het curriculum vitae ;
- onderzoek gewijd aan de werken (vijf stukken of foto's).

Tweede gedeelte

- werk opgelegd door de examencommissie ;
- ondervraging over de algemene ontwikkeling ;
- onderzoek naar pedagogische aanleg.

Het door de examencommissie opgelegde werk staat in verhouding tot het niveau van een te begeven ambt, ongeacht of dit ambt in het volledig of beperkt leerplan is gesitueerd.

Wel is het zo dat ingeval in eenzelfde examenzittijd een bepaalde kandidaat deelneemt aan de proeven voor het geven van eenzelfde vak maar op verschillende leerplannen, hij slechts één opgelegd artistiek werk zal dienen uit voeren, in overeenstemming met het hoogste niveau.

3. omtrent de nuttige ervaring

Voor wat de aanwerving van de leraars in het gesubsidieerd onderwijs voor beeldende kunsten betreft is de nuttige ervaring vooralsnog geen noodzakelijke vereiste.

Zoals dit reeds gebeurde voor de directeursambten, streven mijn diensten er nochtans naar deze voorwaarde van nuttige ervaring, naar analogie met wat bestaat in het Rijksonderwijs, ook voor de leraars ingang te doen vinden in de gesubsidieerde sector.

In de oproep tot de kandidaten bepalen de inrichtende machten of nuttige ervaring al dan niet als aanwervingsvoorwaarde wordt gesteld.

Wanneer de eis van nuttige ervaring gesteld is wordt de duur ervan bepaald op :

- 1 of 6 jaar naargelang het secundair of hoger niveau betreft voor de houders van het vereist diploma ;
- 5 of 10 jaar naargelang het secundair of hoger niveau betreft voor de houders van andere titels.

Voor het omschrijven, het vaststellen en het bewijzen van de nuttige ervaring is artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de personeelsleden van het rijks-onderwijs van toepassing.

MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN

Vraag nr. 4
(zitting 1975-1976)
van 12 augustus 1976
van de heer W. KUIJPERS

Bevlagging met de vlag van de Nederlandse cultuurgemeenschap

Mag ik van de heer Minister vernemen waarom er op de gemeentehuizen van Messelbroek, Testelt, Averbode en Scherpenheuvel op 11 juli 1976 geen leeuwvlag werd gehesen ? Dit ondanks het K.B. van 10 juli 1974.

Antwoord :

Er werd rechtstreeks aan het geachte lid geantwoord.

II. VRAAG WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 12
van 18 januari 1977
van de heer W. KUIJPERS

Station Mechelen — Tweektalige dienstregeling voor de militaire verlofgangerstrein en „ontdubbelingstreinen”

In het spoorwegstation van Mechelen, in de gang die toegang geeft tot de perrons, nabij de sporen 3 en 4, werd de dienstregeling voor de DVT en de „ontdubbelingstreinen”, geldig van 5 juni 1976 tot 4 juni 1977, opgehangen.

Deze dienstregeling die tweektalig is opgesteld met voorrang voor het Frans, wordt door het Ministerie van Landsverdediging naar de betrokken diensten gestuurd.

Welnu, op 11 mei 1976 bracht de Nederlandstalige afdeling van de V.C.T. haar advies nr. 4130/II/N uit waarbij gezegd wordt dat de berichten en de mededelingen die de centrale diensten van de NMBS door bemiddeling van een plaatselijk station uit het Nederlandse taalgebied tot het publiek richten, uitsluitend in het Nederlands dienen te worden gesteld.

Ik meen dus dat het Ministerie van Landsverdediging in geen geval rechtstreeks tweektalige dienstregelingen mag zenden aan stations die in het Nederlandse taalgebied zijn gevestigd.

Ik wens ook uw aandacht te vestigen op het feit dat een „ontdubbelingstrein” in het Nederlands voortrein, volgtrein of extratrein wordt genoemd.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welk gevolg hij zal geven aan het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht voor wat de voornoemde dienstregeling betreft ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van Landsverdediging.

Voorlopig antwoord :

De dienstregeling voor de bedoelde militaire verlofgangerstrein en het erop betrekking hebbende taalgebruik wordt onderzocht.

Het antwoord zal U zo spoedig mogelijk verstrekt worden.

III. Vragen waarop niet werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 51, nr. 4)

MINISTER VAN VERKEERSWEZEN

Vraag nr. 9
van 17 januari 1977
van de heer W. KUIJPERS

NMBS — Toepassing van de taalwetgeving

Op de verdeelkasten 1000 V e.d., die men aantreft

op de perrons van sommige stations, in de nabijheid van overwegen en langs de spoorlijnen, hangen tweetalige bordjes „Doodsgevaar of Levensgevaar / Danger de Mort”

Het gaat hier dus om een gevaarsteken, een mededeling aan het personeel en aan het publiek.

Daar de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied en iedere gewestelijke dienst in de zin van artikel 33, § 1, van het **K.B.** van 18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, de mededelingen aan het publiek uitsluitend in de taal van hun gebied stellen, acht ik deze tweetalige bordjes in strijd met de taalwetgeving.

Bovendien is het gebruik van „doodsgevaar” op vele van deze toestellen allesbehalve correct Nederlands, Graag vernam ik van de geachte Minister welke maatregelen hij zal treffen om de taalwet nauwkeurig te doen toepassen ?

MINISTER VAN NEDERLANDSE CULTUUR EN VAN VLAAMSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 55
van 13 januari 1977
van de heer R. VANDEZANDE

BRT — Mededelingen tot bevordering van de verkeersveiligheid

In vele straten staat er een verkeersbord waarop een alternatief parkeren wordt voorgeschreven vanaf de 1e tot de 15e van de maand en vanaf de 16e tot het einde van de maand.

Nu is het zo dat vaak, hetzij de eerste hetzij de 16e van de maand veel bekeuringen worden opgesteld tegen personen die in overtreding zijn met dit alternatief parkeerverbod. Nochtans zijn deze mensen totaal te goeder trouw omdat zij zich geen reukenschap geven van de datum.

Om dit te verhelpen, zou het volstaan dat op de 15e en de laatste dag van de maand 's avonds via radio en TV zou worden omgeroepen dat de autobestuurders er moeten voor zorgen dat hun wagen verplaatst wordt indien die in een straat met alternatief parkeerverbod staat. Aangezien de wagen **moet** verplaatst worden tussen 19.30 uur en 20 uur en de nieuwsuitzendingen plaatsvinden om 19 uur op de radio en om 19.45 uur op de TV, zou dit zeer goed uitkomen voor luisteraars en kijkers die dan op het gepaste ogenblik zouden horen dat zij hun wagen moeten verplaatsen. Deze inspanning brengt ongetwijfeld meer verkeersveiligheid mee en zou veel nutteloze en storende bekeuringen vermijden. Bovendien zou deze mededeling ten zeerste op prijs gesteld worden door de autogebruikers.

Kan de Minister hiermee rekening houden en een gunstig gevolg geven aan deze vraag ?

Vraag nr. 57
van 18 januari 1977
van de heer W. VERNIMMEN

Culturele infrastructuur — Gebruik

Het beleid inzake culturele infrastructuur werkt onte-

gensprekelijk de oprichting van een aantal zg. culturele centra in de hand. Deze worden verondersteld bij te dragen tot de vulgarisatie van de cultuur, of duidelijker nog mogelijkheden voor volksoptwikkeling te brengen.

Ten behoeve van de ondergeschikte besturen worden hiertoe door het Rijk belangrijke subsidies verleend. Nationaal is men evenmin ter plaatse blijven trappelen, wat ons slechts kan verheugen. Inzake infrastructuur beschikt het Rijk thans over een uitgebreid net van culturele centra en sport-, vormings- en ontmoetingscentra voor de jeugd en de volwassenen.

Ter zake gelieve de geachte Minister mij de volgende inlichtingen te verstrekken :

1. de volledige lijst van alle tot het rijkspatrimonium behorende culturele centra uit de sectoren sport, volksoptwikkeling, jeugd ;
2. de volledige lijst van alle andere centra uit de geciteerde sectoren, waarvan de inrichting en eventueel het beheer via formules van erfpacht of andere overeenkomsten aan het Rijk zijn toevertrouwd ;
3. voor alle onder 1. en 2. genoemde centra de eigen specifieke inhoud, gerichtheid en programma ;
4. voor elk van deze centra de samenstelling van het personeelskader dat er momenteel werkzaam is ;
5. de beheersformule zoals die voor elk van de centra afzonderlijk wordt toegepast of in het vooruitzicht gesteld ;
6. de samenstelling van de eventuele raden van beheer met aanduiding van namen en adressen der vertegenwoordigers en de context van hun ideologische en/of filosofische verhouding ;
7. een overzicht van de projecten in voorbereiding.

Tenslotte wens ik te vernemen, overeenkomstig artikel 5 van het Cultuurpact dat de waarborgen regelt inzake het evenredig ter beschikking stellen van de centra aan de verschillende ideologische en/of filosofische strekkingen, de lijst van de gebruikers tijdens het jaar 1976 en de tijdsduur.

Voor zover mocht blijken dat het principe der evenredigheid niet werd geëerbiedigd, zou ik graag via het Bulletin van Vragen en Antwoorden vernemen welke maatregelen de Minister zal treffen om tot billijke verhoudingen te komen.

Vraag nr. 58
van 24 januari 1977
van de heer E. DE FACQ

Jaarverslag Raad voor Taaladvies

Artikel 7 van het decreet van 12 maart 1975 betreffende de Raad voor Taaladvies bepaalt dat deze Raad ieder jaar over zijn werkzaamheden verslag uitbrengt aan de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

De Minister gelieve mij mede te delen wanneer het eerste verslag mag worden verwacht.

Vraag nr. 89
van 24 januari 1977
van de heer F. VANDAMME

Gazette van Detroit — Steun

De Gazette van Detroit zou steun hebben gevraagd van het Departement Nederlandse Cultuur.

In welke mate komt het departement tussen ter ondersteuning van dit blad ?

Vraag nr. 62

van 25 januari 1977

van de heer R. VANDEZANDE

Stedelijke Muziekacademie Tienen — Overtreding taalwet

In de Stedelijke Muziekacademie te Tienen worden de muzieklessen in het 2e, 3e, 4e en 5e leerjaar TWEETALIG in plaats van uitsluitend Nederlands-talig gegeven, zoals de wet het vereist.

Gelet op de technische woordenschat is dat ook hoogst verwarrend op pedagogisch vlak.

Het betreft hier geen sporadisch terechthelpen van Franssprekenden, maar wel een volstrekt overbodige maatregel voor leerlingen die zelfs Nederlands spreken met hun klasgenoten. Door hun ouders worden ze echter voor dagonderwijs naar Franse scholen te Geldenaken gezonden.

De Tiense avondscholen voor kunstonderwijs moeten dan maar zorgen dat de kastevoordelen voor deze „Franstaligen” gehandhaafd blijven.

Ik ben zo vrij de geachte Minister te verzoeken onverwijld een einde te stellen aan die wantoestanden.

Vraag nr. 64

van 26 januari 1977

van de heer R. VANDEZANDE

St.-Pieters- Woluwe — Culturele manifestatie

In de „Maison de la Culture” in St.-Pieters-Woluwe heeft op 20 januari 1977 ene culturele manifestatie plaatsgehadt onder de titel „Musique de la renaissance baroque”.

Op de ééntalige Franse affiches staat in het Frans, en in het Frans alleen, dat de manifestatie plaatsgrijpt onder de auspiciën van „de la Ministère de la Culture Française et Néerlandaise”. Onderaan staat wel de plaatsbespreking in beide talen.

Meent de geachte Minister niet dat zulks de spui-gaten uitloopt, en zal zij, in die omstandigheden, al dan niet haar steun intrekken ?

Vraag nr. 65

van 31 januari 1977

van de heer Jean DAEMS

Belgische Handbalbond — Erkenning en subsidiëring

In het jongste nummer van het enkele malen per jaar verschijnend veertiendaags officieel orgaan van de Belgische Handbalbond verscheen een merkwaardige bijdrage van de onlangs verkozen secretaris-generaal.

De tekst vormt een flagrante belediging voor al de Nederlandstalige beoefenaars van deze sporttak. Deze is zo erbarmelijk gesteld, dat de overal krioelende semantische en syntactische fouten het geheel volstrekt onbegrijpelijk maken.

Twee passages mogen de geachte Minister niet worden onthouden :

— „... De nationale téléphonique Centrale is in werking. Ze wordt gehouden door een juffrouw handicappend... De pers (gesproken, geschreven of gezien) is op de hoogte... Ik zal de telefoon werk moeten verlichten met de help van provincies...”;

— „... Het is tijd om aan tweelingheid tussen waalse en Vlaamse clubs te denken. Wie zal de eerste zijn ? Als U het vaststelt ; is deze tekst niet een politiereglement. Ik heb meer aangenaam gewild dan diegene die jullie vroeger hebben gelezen. Sport moet een vreugde zijn en de Belgische Handbal moet zich op een andere manier gedragen. Ik zal erover waken”.

Over de unitaire structuur van deze sportfederatie zullen de meesten wellicht niet struikelen. Doch het gemis aan respect voor onze taal dwingt ons ertoe toch enige vragen te stellen. Keert het departement, rechtstreeks of onrechtstreeks, subsidies uit aan de Belgische Handbalbond ? Heeft deze bond een vertegenwoordiger in de Hoge Raad voor de Sport en zo ja, is deze onze taal machtig ? Kan tenslotte de Minister haar invloed laten gelden om de „officiële” van deze sporttak enige eerbied voor en kennis van onze cultuurgemeenschap bij te brengen ?

Vraag nr. 66

van 31 januari 1977

van de heer E. COOREMAM

„De Rechtvaardige Rechter” — Betwisting omtrent gestolen paneel

Door bepaalde bladen wordt beweerd dat het huidig paneel van „De Rechtvaardige Rechter” dat in de kathedraal te Gent hangt, het eertijds gestolen paneel zou zijn, dat werd overschilderd op sommige plaatsen.

Gezien de panelen doorgezaagd werden, is het vrij gemakkelijk na te gaan of dit paneel het echte paneel is, dan wel als copie werd geschilderd.

Mag ik vernemen of dergelijk onderzoek ondernomen werd, of kan gebeuren teneinde nopens deze twist-vraag alle twijfel weg te nemen ?

Vraag nr. 67

van 1 februari 1977

van de heer F. VANDAMME

K.N.S.-Antwerpen — Kostprijs

Welke is de, kostprijs van het K.N.S.-complex te Antwerpen, gebouw en inrichting ?

In welke mate komt het departement voor Nederlandse Cultuur tussen in deze uitgave ?

Vraag nr. 66

van 2 februari 1977

van de heer W. JORISSEN

Mechelen — Stadsgezicht

Van aan de kerk van het Begijnhof te Mechelen, op de hoek van de Beggastraat en de Alexiusstraat, heeft men een stadsgezicht van Europees formaat op de Sint-Katelijnekerk en omgeving.

In het dakenspel dat men van dit punt uit ziet, vormt het dak van het hoekhuis van het Katelijnekerkhof en de Katelijnestraat, huis nr. 80-82, een wezenlijk onderdeel.

In de Mechelse kringen die bekommerd zijn om het mooie stadsbeeld, heerst er thans grote onrust omdat het vermelde hoekhuis, eertijds „Den Grooten Roomer” genoemd, zou verkocht zijn aan een bouwmaatschappij ; men vreest dat het zou worden afgebroken. Dit zou het enige stadsgezicht dat men van aan de Begijnhofkerk op de Sint-Katelijnekerk heeft onherroepelijk schenden.

Het vermelde hoekhuis is trouwens evenmin zonder waarde en de afbraak zou schaden aan het beeld van de Katelijnestraat in haar geheel. De Katelijnestraat is, wat rijke verscheidenheid van bouwstijlen betreft, de mooiste straat van Mechelen.

Kan de geachte Minister mij de verzekering geven dat dit merkwaardig stadsgezicht niet zal worden verknoeid ?

Vraag nr. 69
van 4 februari 1977
van de heer R. OTTE

Openbare bibliotheken

Het interesseert mij te vernemen, wat het Nederlandse taalgebied betreft :

1. hoeveel openbare bibliotheken door het Rijk worgeïnspecteerd ;
2. hoeveel ervan jaarlijks worden gesubsidieerd ;
3. hoeveel de subsidie gemiddeld bedraagt.

Vraag nr. 70
van 4 februari 1977
van de heer P. LEYS

Herdenking Karel de Stoute

In het jaar 1977 is het 500 jaar geleden dat Hertog Karel de Stoute gestorven is. Deze personaliteit heeft een belangrijke rol gespeeld in de geschiedenis van Vlaanderen.

Het is dan ook passend dat dit historisch feit niet ongemerkt voorbij gaat. . .

Graag vernam ik van mevrouw de Minister welke

manifestaties het bevoegde Ministerie reeds gepland heeft voor het jaar 1977.

Vraag nr. 71
van 8 februari 1977
van mevrouw N. MAES

Kredieturen — Gemachtigde instellingen

Welke instellingen werden sinds 1 september gemachtigd leergangen te organiseren in het kader van de wet op de kredieturen, verruimd door het K.B. van 7 oktober 1974 tot de werknemers die leergangen van de algemene vorming volgen met het oog op hun sociale, economische en culturele promotie ?

Vraag nr. 72
van 8 februari 1977
van de heer R. MATTHEYSSENS

BRT — Interview generaal-majoor Close

Op 20 januari jl. werd generaal-majoor Close in het TV-programma Panorama in het Frans geïnterviewd.

Al de beroepsofficieren bezitten de door de wet opgelegde, wezenlijke kennis van de tweede taal.

Deze kennis blijkt uit een examen om toegelaten te worden tot de rang van onderluitenant. Deze kennis blijkt een tweede maal uit een examen om toegelaten te worden tot de rang van majoor.

De opeenvolgende Ministers van Landsverdediging hebben zich steeds beroepen op deze wettelijke kennis, om officieren commando's toe te kennen over eenheden van een ander taalstelsel.

Generaal-majoor Close heeft deze wettelijke examens met succes afgelegd.

Graag wou ik dan ook vernemen waarom de interviewer de vragen niet in het Nederlands stelde, taal die de generaal wettelijk moet kernen.

De houding van deze interviewer is des te meer vreemdend, daar in het 'TV-nieuws van 4 februari een Ethiopische student wèl in het Nederlands werd geïnterviewd, van wie men uiteraard de wettelijke kennis van het Nederlands niet mag verwachten.

■